

[Carlsen-Skiødt.]

Røster, der lyder dels her fra Tingets Talerstol, dels ude fra Befolkningen, ja, saa er der ikke andet for, end at Sagen maa forelægges Domstolene, og naar Højesteret har talt, saa ved jeg, at Menighederne Landet over vil bøje sig for dens Dom, enten det saa betyder, at de faar deres Ret, eller de maa gaa ud af Folkekirken, men det er min Mening, at Ministerens Praksis, saaledes som den har været og synes at skulle blive, er uholdbar.

Derefter vil jeg gerne henvende mig ganske kort til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister er selvfølgelig velbekendt med, at den Lensafsløsningslov, som vi fik for en Del Aar siden, har virket saaledes, at Ejerne af de tidligere Lensgodser, efter at disse er overgaaet til fri Ejendom, ikke evner at udrede de Skatter og Afgifter, som ifølge Loven kan paalægges disse Ejendomme, og dette har saa medført, at Ejendommene enten maa sælges, eller at Bygningerne forfalder, Haver og Parker ødelægges, og de af Egnens Befolkning tidligere saa yndede Udflygtssteder bliver til Vildnis o. s. v., ligesom ogsaa en Del Arbejdere afskediges. Det sidste Punkt berører naturligvis ikke Lovgivningsmagten, men jeg synes alligevel, at man bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at ved den Maade, hvorpaa Lensafsløsningsloven virker, ødelægges nationale Værdier, og Skønhedsværdier forringes. Jeg kunde nævne mange Eksempler herpaa, de vil være den højtærede Statsminister velbekendt. Jeg skal blot omtale et enkelt Eksempel lige fra de sidste Dage, som i høj Grad berører Fyn. Jeg tænker paa Grevskabet „Christiansminde“s Udbud til Salg af Ejendommene paa Lolland. Det er velbekendt fra Landets Aviser, og af de Bemærkninger, der i Aviserne har været knyttet til Salget, vil det ogsaa være bekendt, at naar disse Ejendomme paa Lolland udbydes til Salg, er Grunden den, at i Løbet af 10 Aar har dette Gods maattet indbetale 6 Mill. Kr. til Statskassen. Men foruden Gaardene og Ejendommene paa Lolland har Grevskabet indtil nu ejet Brahetrolleborg paa Fyn, og det er af den Grund, jeg har tilladt mig at tage Spørgsmaalet frem. Det er et meget søgt Udflygtssted paa Fyn, et Sted, som vi ovre paa vor lille Ø ønsker fremdeles kan være et saadant søgt og yndet Udflygtssted for Befolkningen. Foreløbig er denne Gaard reddet fra at komme under Hammeren — hvor længe vides ikke; men det vilde være et stort Tab, om denne smukke Gaards

Have og Park skulde komme under Ploven. Derfor har jeg tilladt mig at tage dette Spørgsmaal frem, og fordi ogsaa det, naar Grevskabet Christiansminde er kommet ud i disse vanskelige Forhold, bl. a. skyldes, at den tidligere Ejer, Statsminister Christian Ditlev Reventlow for ca. halvandet Hundrede Aar siden for en meget ringe Betaling overlod Bøndergodset til Bønderne, og det er denne Godgørehed, der nu bliver straffet gennem Lensloven, idet Fideikommiskapitalen eller Reservefonden er forholdsvis meget lille. Det maa anses for godtgjort, at Lensloven virker haardere end oprindeligt tiltænkt, og jeg vil derfor tillade mig at spørge, om den højtærede Statsminister kunde gaa med til at arbejde for, at Loven blev ændret, saaledes at de Rester, som endnu er tilbage af de af mig her korteligt omtalte nationale Værdier, bliver bevaret ikke blot for Ejerne, men for hele Nationen. Jeg fremfører ikke dette, for at den højtærede Statsminister skal hjælpe en tidligere god dansk, berømt Statsministers Efterkommer, men jeg fremfører det, fordi det vilde være retfærdigt og samtidig ønskeligt for Samfundet, idet de fælles nationale Værdier bør bevares for Efterslægten.

Derefter vil jeg gaa over til at omtale en Sag, som berører den højtærede Indenrigsminister. De Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Indenrigsminister, angaar en eventuel Tvangsindlemmelse af Sankt Hans Landsogn i Odense Kommune. For ca. 30 Aar siden blev Sankt Knuds Landsogn indlemmet i Odense, og det skete efter frivillig Overenskomst fra begge Kommuners Side. Nogle Aar senere kom Spørgsmaalet op for to andre Nabokommuners Vedkommende, nemlig for Sankt Hans Landsogn og for Vor Frue Landsogn. Jeg var paa den Tid Formand for Vor Frue Landsogn og deltog i adskillige Forhandlinger om dette Spørgsmaal baade med Odense Aamtsraad og med Repræsentanter for Indenrigsministeriet, saa Spørgsmaalet om Indlemmelse er ikke af ny Dato. Grundlaget for alle disse Forhandlinger, som blev ført for en Del Aar siden, var Frivillighed fra alle Sider; der var ikke Tale om at øve Tvang overfor nogen af de nævnte Kommuner, man vilde fuldt ud anerkende det kommunale Selvstyre. Under den højtærede Indenrigsministers Forgænger har Spørgsmaalet igen været fremme om en Tvangsindlemmelse af Sankt Hans Landsogn. De i Loven foreskrevne Afstemninger har fundet Sted, og der er foretaget Undersøgelser, og der er nedsat en Kommission. Denne Kommis-